

ДО Върховния административен съд

Ж А Л Б А

от Сдружение за оптимизиране на правосъдието и администрацията, представлявано от Юлиан Атанасов Чолаков, гр. Варна, бул. "Владислав Варненчик" № 133, бл.40, вх.А, ап.43.

СРЕЩУ

заповед № ЛС-04-689 /16.07.2008 г. на министъра на правосъдието в частта, въвеждаща изисквания за благоприличие към облеклото на гражданите за достъпа им в съдебните сгради, предложени от главния директор на ГД "Охрана" при Министерството на правосъдието (МП)

УВАЖАЕМИ ВЪРХОВНИ СЪДИИ,

Спорът не е дали са необходими, а какви да са изискванията за благоприличие и кой трябва да ги определи.

Предмет на оспорване е част от издадената на основание чл.36 ал.12 от Устройствения правилник на МП (УПМП) заповед, с която е определено правило №17.1. от ПРАВИЛА за вътрешния ред, пропускателния режим и сигурността в съдебните сгради и обекти:

17.1. Не се допускат и граждани с неприличен вид – без дрехи, със силно замърсени дрехи, с къси панталони, с много къси поли, по потници или джапанки.

Оспорваната заповед е вътрешнослужебен акт по смисъла на чл.2 ал.2 т.3 предл.2 от АПК, за който разпоредбите на АПК са приложими. Оспорването е съобразено с чл.132 ал.2 т.2 и срока по чл.140 ал.1 и е за противоречие с чл.146 т.1, 2, 3, 4 и 5 от АПК.

Право на оспорване. Част от предмета на дейност на сдружението ни е да посочваме неуредици и подпомагаме органите на съдебната и изпълнителната власт за оптимизиране на тяхната общественополезна дейност. От прилагането на атакувания текст може да бъде засегнато достойнството на гражданите по смисъла на чл.392 от ЗСВ, а също физическото им и психическо благополучие, гарантирано с чл.2 т.4 от Закона за здравето, но застрашено от неспазването на задължителния принцип за предотвратяване и намаляване на риска от неблагоприятното въздействие на факторите на жизнената среда в съдебните сгради при престоя в тях и придвижването до тях при високите летни температури. Неясно формулираните изисквания към облеклото е предпоставка всеки гражданин да е обект на дискриминация по признаците "убеждения" и "облекло" спрямо други граждани. Ето защо правото за оспорване на атакувания текст е неограничено.

Повод за оспорването са непрофесионално определените норми за благоприличие.

Възпитаването на респект към върховенството на закона и уважение към съдебната институция изисква ясно и точно регулиране на поведението в съдебните сгради - на гражданите и на длъжностните лица. Ето защо е целесъобразно и правилно въвеждането на единни правила за вътрешния ред, пропускателния режим и сигурността на съдилищата в страната. Но не респект и уважение, а присмех предизвиква правило, според което джапанките са неморални и опасни за сигурността, но чехлите, сандалите и нальмите не са. А колко къси не трябва да са много късите поли, че да са безопасни? И ако потникът е неблагоприличен, може ли да е благоприличен сутиен?

Дори да е естет, не е работа на охранител да определя правила за различаване на красивото от грозното от гледна точка на морала в облеклото. Определянето на норми за добър вкус и благоприличие е занимание за професионалисти с други професии и подлежи на публично обсъждане. Изисква ангажимент на депутати, МС и министър на културата, а не на правосъдието и охраната. Защото много късата пола застрашава сигурността под нея, а не в съдебната сграда.

ОСНОВАНИЯ ЗА ОСПОРВАНЕ.

1. Липса на компетентност. Съгласно чл.25 от Закона за администрацията (ЗА), министърът е централен едноличен орган на изпълнителната власт със специална компетентност, който ръководи отделно министерство, координира и контролира осъществяването на държавната политика според своите правомощия. УПМП е приет от МС на основание чл.42 ал.4 от ЗА по предложение на министъра на правосъдието. С оспорваната заповед на основание чл.36 ал.12 от УПМП по предложение на главния директор на ГД "Охрана" министърът на правосъдието е определил правилата за вътрешния ред, пропускателния режим и сигурността на съдебните сгради. Съгласно ал.13 от същия член на УПМП, с правилата по ал.12 се определят и:

1. редът за внасяне и ползване на преносими свързочни и записващи устройства;
2. категориите лица, които имат право да носят оръжие в съдебните сгради и помещения;
3. редът за допускане на общоопасни средства в съдебните сгради и помещения;
4. редът за осъществяване на охрана във връзка със съдебните заседания;
5. редът при извършване на ремонтни работи.

Очевидно е, че функциите и правомощията на главния директор и ГД "Охрана" по чл.36 от УПМП и чл.391 ал.1 и 2 от ЗСВ, както и наредбата по ал.3 на същия член от ЗСВ, са свързани с организиране и реализиране охраната и сигурността, но са неотнормирани към облеклото на гражданите от гледна точка на благоприличието. При контрола върху пропускателния режим охраната би могла да следи и за компетентно определени норми за прилично облекло, но не и да ги определя. Например чл.392 от ЗСВ задължава служителите на ГД "Охрана" да зачитат достойнството и на гражданите по джапанки. При температури над 25-30⁰С малкото дрехи предпазват от прегряване и топлинен удар, а здравето е по-важно от всякакви норми на благоприличие, особено недомислени. Освен към здравето, оскъдното облекло е относимо и към антитероризма, защото за терорист с малко дрехи е по-трудно да скрие бомба.

2. Неспазване на установената форма. В нарушение на чл.59 ал.2 т.7 от АПК, в заповедта не е посочено пред кой орган и в какъв срок може да се обжалва. Оспореното правило е с признаци на нормативен административен акт, но е оформено като част от вътрешнослужебен.

3. Съществени нарушения на административнопроизводствени правила.

Нарушението на административнопроизводствените правила е съществено, когато е повлияло или е могло да повлияе върху съдържанието на акта и ако не е било допуснато, би могло да се стигне и до друго решение на поставения пред административния орган въпрос.

Съгласно чл.26 от АПК за започване на производството по издаването на административен акт се уведомяват известните заинтересовани граждани, които в случая са неограничен брой. Някои от тях биха могли да направят възражения, с които министърът на правосъдието да се съобрази. Например *силно замърсени дрехи и много къси поли* е много неточно. "Не се допускат **граждани...**" можеше да се промени на "Не се допускат граждани, адвокати, съдебни служители и магистрати", за да е симетрично отношението и към длъжностните лица. Или пък да се предложи създаването на Министерство на облеклото и благоприличието, което да се оглави от Главен комисар Станислав Стефанов.

За да не се създават предпоставки за пропускане на преклузивни срокове, закъснели справки и вреди, съобщаването за промяната в пропускателния режим би следвало да е извършено по реда на чл.61 ал.3 от АПК, например чрез средствата за масово осведомяване, но няма данни това да е сторено. Предварителното изпълнение на заповедта е в нарушение на чл.60 ал.1 от АПК - тя не включва мотивирано разпореждане за такова изпълнение.

4. Противоречие с материалноправни разпоредби.

Законът за защита от дискриминация забранява всяко по-неблагоприятно третиране на лице на основата на изброените в неговия чл.4 признаци. По-горе беше казано, че неясно формулираните изисквания към облеклото са предпоставка всеки гражданин да е обект на дискриминация по признаците "убеждения" и "облекло" спрямо други граждани.

Дискриминация е налице и по признак "гражданин" поради различното третиране благоприличието на длъжностните лица, тъй като за разлика от №11 и №13, правило №17.1. не се отнася за магистрати и съдебни служители.

5. Несъответствие с целта на закона. Определените в чл.36 ал.12 и 13 от УПМП и чл.391 от ЗСВ функции и правомощия на ГД "Охрана" са свързани с организиране и реализиране охраната и сигурността в съдебните сгради. По-горе беше обяснено, че при оскъдно облекло по трудно се укрива оръжие и забраната му би могла да бъде нецелесъобразна.

ИСКАНИЯ ЗА ДОКАЗАТЕЛСТВА.

МОЛЯ на основание чл.170 от АПК министърът на правосъдието и главният директор на ГД "Охрана" при МП да представят доказателства за основателност и целесъобразност на оспорения текст по смисъла на чл.146 т.5 от АПК.

В случай, че доказателствата по чл.170 от АПК не съдържат съответни отговори, **МОЛЯ** на основание чл.212 ал.2 от АПК да бъде назначена съдебно-естетическа, социологическа, семантична и охранително-метрологична експертиза със **ЗАДАЧА** да даде заключение по следните въпроси според точния смисъл на понятията в оспорения текст:

1. Какво означава "силно замърсени" дрехи, за разлика от "средно" замърсените?
2. Колко е минималното разстояние от ходилото до началото на късите панталони?
3. На колко сантиметра от дамското коляно се намира границата между красивото и неприличното.
4. От гледна точка превенция срещу терористичен акт, в каква посока влияят много късите поли и потниците върху сигурността в съдебните сгради.
5. Да даде определение за джапанка и потник с оглед разграничаването им по признаците **сигурност** и **благоприличие** от други стоки с подобни качества.

ОСОБЕНИ ИСКАНИЯ

Искане за съобщаване.

МОЛЯ на основание и при условията на чл.162 ал.1 от АПК, съдът да съобщи на засегнатите лица административния акт и да продължи съдебното производство по жалбата, за да бъде осигурена възможност на тези лица да защитят интересите си.

Искане за спиране изпълнението.

Налице е предварително изпълнение на несъобщена съгласно чл.60 ал.1 от АПК заповед, не включваща мотивирано разпореждане за такова изпълнение. Налице е и оспорване на заповедта, което съгласно чл.166 ал.1 от АПК спира изпълнението на административния акт. Ето защо **МОЛЯ** на основание чл.166 ал.2 от АПК съдът незабавно да се произнесе с определение, с което да спре изпълнението на заповедта в оспорената ѝ част поради опасността неопределен брой лица да претърпят значителни или трудно поправими вреди от пропуснати преклузивни срокове и закъснели справки или да останат неподготвени за делата поради закъснялото и изненадващо въвеждане по средата на лятото на недомислени изисквания към облеклото, противоестествени за сезонните горещини.

Ето защо **МОЛЯ** на посочените основания да обявите оспорената част от заповедта за нищожна, евентуално да я отмените, като ни присъдите и направените по делото разходи за съдебни такси, пощенски и транспортни разходи и адвокатска защита.

Приложения: Препис от съдебно решение № 1388 /13.02.2007 г. по фирмено дело 252 /2007 г. на Варненския окръжен съд като доказателство за съдебната регистрация и представителната власт на сдружението и препис от жалбата.

Гр. Варна, 05.08.2008 г.

С уважение: () /Юлиян Чолаков/